

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

git, 2. Paral. 28. Nabuchodonosor insanus efficitur,
Dani, 6. & regno spoliatur filius eius Balthasar. An-
tiochus in magnis pœnis moritur, 1. Machab. 1. & 6.
2. Ma. 9. Philistini rapientes Arcam, pessimè puniun-
tur, 1. Reg. 5. & 6. Videant igitur raptore bonorum
Ecclesiæ, videant quoque vtentes bonis Ecclesiæ, ne-
glecto diuino officio, quibus Christus minatur Mat.
23. Væ vobis scribæ & Pharisæi, qui comeditis domos
viduarum, longas facientes orationes &c.

CAPUT XX.

ARGUMENTA.

1. *Quod voluntas Dei est, ut de iusto lucro vina-
mus: ad hoc vult ipse cooperari.*
2. *In quibus rebus sit lucrū turpe & inhonestū.*
3. *De punitione que sequitur hic & in futuro
injustum lucrum.*

Dominus maximè vult Deus, ut iusto labo-
renos conseruemus in hac vita, & pro-
prio etiam vult suam adiungere bene-
ditionem, ut maximè caueamus ab o-
mni inhonesto & turpi lucro. sic dicit
Psal. 127. Labores manū tuarum quia manducabis,
beatus es, & benè tibi erit: non autē eris beatus, nec
benè tibi erit de turpi lucro viuere. Et Gen. 3. In fudo
revultus tui vesceris pane tuo: non dicit, de turpi lu-
cro vesceris. Sic Sapien. 10. honestauit illum in labo-
ribus, id est, qui iusta arte laborat, & cōpleteuit labores
illius, id est, sua benedictione: adiecit preciū & fortu-
nā, vt cum suis viuat. Et Apostolus hoc maximè desi-
derat in eligendo Episcopo, ne sit turpi lucro dedi-
tus & cupidus. 1. Tim. 3. ad Tit. 1. & 1. Pet. 5. nec turpis
lucri gratia &c. Diligit ergo Deus maximè eū, q̄ de iu-
sto labore & lucro viuit, & maximè illū odit, qui de
turpi lucro viuit. Illū etsi p̄mittat hic viuere & p̄spe-
rari ad

rari ad tempus, in futuro tamē benedictione carēt.
Ideō dicit David Psal. 36. Melius est modicum iustitiae
super diuitias peccatorum multas, id est, quām diu-
tias cum peccato acquisitas.

Secundo, sunt multæ species turpis lucri, estem
primò usura, est rapina in bello, & in via, est furtum
occultum in vendendo falsas merces: est lucrū falsa
monete, est preciū lupanaris. Summa, est omne lucrum
quod cum peccato acquiritur & iniuste: de illo vi-
re, coram Deo est peccatum. Est primò usura, solvens
nim debitum & mutuum, nihil amplius debet, ius
Christi preceptū Mat. 5. mutuum dantes, nihil inde-
rantes. Vult enim Deus exerceri & ostendi chantum
erga proximū. Igitur si quid ultra mutuum exigitur
usura & peccatum est. Nam dicitur Deut 23. Fratres
absq; usura mutuabis id quo indiget. Et David pa-
tificat eum, qui non dedit pecuniam ad usuram, Ps.
14. Est ergo hoc turpe lucrum, vivere de usura. De-
dē, vivere de rapina ex bello conquisita, iniusto
rūm bello. Iusta enim bella gerentes, fiunt veri De-
mini rerum quas capiunt: & ideō res captas iusti-
fiant. Sunt autem iusta bella quæ suscipiuntur a
igitimis potestatibus ad propulsandam iniustum
ut contra Turcam seu latrocinium, quando quis occi-
cidit aut spoliat alieni principis subditos sine
causa: vel cùm suscipiuntur ad puniendum man-
stum scelus alicuius populi aut principis, ut Israel
mouerunt bellum ad puniendā tribū Benjamin pro
pter stupratā Leuitę coniugē, Iudic. 19. Nam Deus
deō constituit magistratus, ut depellant latrocinia
puniant manesta delicta, Rom. 13. bellum itaq; ge-
re iustum est. Cùm bellum sit vna ex acerbissimis
gis, quibus Deus mundū punit, pleraq; accidunt
bellis atrocias, quā exacta iustitię norma postulat:
mediū in his actionib. accuratè institui potest. An-
mē si principalis causa est iusta, sciat quoq; bellum
militare.

militiam suam esse iustum, & res occupatas recte pos-
sidere. Cæterum miles, si pius est, non suscipiet nisi
necessaria bella, moderabitur non necessariam cru-
delitatem, sicut Luc. 3. præscribitur militibus nor-
ma, ut sunt contenti stipendijs suis, &c. De raptoribus autem & spoliatoribus in via, Apostolus inquit
1. Cor. 6. Rapaces regnum Dei non possidebunt. Sic
deturpi lucro viuunt lusores aleæ, chartarum, taxil-
lorum, qui aut dolo, aut vi, aut metu decipiunt alios,
quod est contra præceptum Dei. Non concupisces
rem proximi tui. Sic qui de vadio lucrantur. Deus
prohibet omnem avaritiam, id est, omnem speciem
avaritiae. Ideo tales tenentur ad restitutionem. Leges
quidem concedunt ludos recreandi gratia animi, at-
tamen sine fraude & dolo ac peccato, quod raro aut
ferè nunquam fit, fieri debent: nam ibi oriuntur va-
ria peccata, ira, odium, blasphemia, verba ociosa, &
nonnunquam cædes. Videant itaque & illi, qui do-
mos lusoribus concedunt, & qui taxillos, chartas &
aleas cum ingenti copia parant, vendunt, & ex hoc
turpi lucro viuunt. Felix autem homo, qui panem
suum in lætitia conscientię manducat, id est, sine dol-
lo, fraude, & peccato, & sine detimento proximi, vt
sapiens in Eccles. 5. cap. inquit, Fruatur lætitia ex la-
labore. Sic turpe lucrum reperitur in falsa moneta,
vbi decipiuntur simplices homines, & depilantur
principes ac diuites: ipsi verò falsi monetarij ditan-
tur de tam turpi lucro, quod est contra regulam Chri-
sti & legem naturæ: Quod tibi fieri nolis, alteri ne
feceris. Est quoque lucrum meretricium, ex quo le-
rones aut copulatrices viuunt, & ipsæ meretrices de-
tali turpi lucro sæpè maximè ditescunt, cum tamen
Deus omnem fornicationem prohibuerit: sed quo-
modò possunt omnes species turpis lucri in mundo
recenseri? Est igitur graue peccatum, vitam suam su-
ffertare de tali turpi lucro.

3. Tertiò notatur pœna turpis lucri, Ezech.22. Sic
leo rugiens capiensq; prædam, sic animas deuoraue-
runt, id est, opes & precium, acceperunt sacerdota
cius, contempserunt legem meam, & polluerunt sa-
ctuaria mea, inter sanctū & prophanum non habeu-
runt discrimen: Principes quasi lupi rapiunt prædam
& auari sestantur lucra: & infrā, ideo effudi super eos
indignationem meam, & in igne iræ meæ consumpti
eos, &c. Indignatio igitur Dei est super eos, qui auari
sestantur turpia lucra, quæ sunt cōmuniter furta: Iudas
habuit triginta argenteos quibus vendidit sal-
uatorē, Mat.26. Erat & hoc turpe lucrū, sed sic puni-
tur, vt seipsum suspenderet, & crepuit medius Acto.1.
Ideo Salomon inquit: Benedictio Domini diuites su-
cit. Quo fit, vt rarò dítetur lusores, raptore, & ceteri
turpis lucri cupidi, & idē Prover.28. Melior est pa-
per ambulans in simplicitate sua, quam diues in pa-
uis itineribus & Eccl.31. Beatus est diues qui inuen-
tus est sine macula, sed quis est hic, & laudabimus ci-
fecit enim mirabilia in vita sua, &c. quasi dicat, Rari
est, inuenire diuitē qui collegit diuitias suas sine pe-
cato. Ob id Christus nō frustrā dicit Mat.19. Difficile
esse diuitē intrare in regnum cœlorum, & Apostolus
dicit 1.Tim.6. Qui volunt diuites fieri, incidūt in re-
tationes & laqueos diaboli, in desideria multa & in-
utilia & no ciua, quæ mergunt homines in interitum
& perditionem:

OCTAVVM DEI PRAECE-
ptum, Non falsum testimonium di-
ces, Exod.20.

CAP. XXI.

ARGVMENTA.

I. *Ad quid nos Deus obligat hoc præcepto erga
suam personam.*